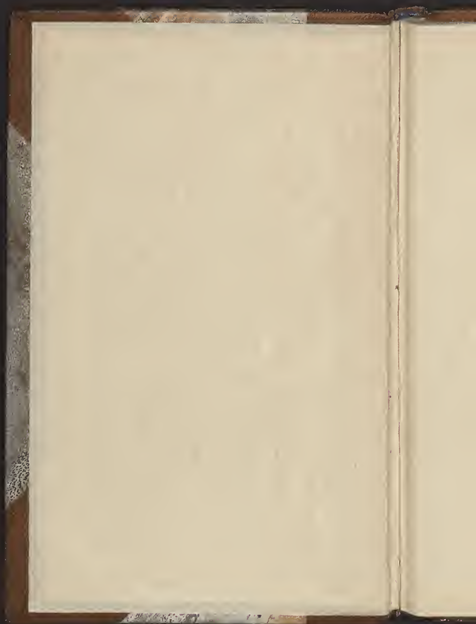

Epitaphium yfir Sr Jón Magnússon... á Mælifelli. 1760. ort af Sr Jóni Jónssyni á [illegible] [illegible] 1760?

Toon: Mikillri farsælld mætir saa ꝛc.

1.

Ad einn Mann fædest inn i Heim, og utgengur Daudans Dyr, Eirn er leingur, enn ødrum þeim, er vijsad burtu fyr, ædsta Guds Raad slijkt allt er vijst, sem aasetti Takmark þad, enn aungri Hending af þad snijst, þvi Ord Drottins finnur Stad, Jeremiam vid mællte Hann, sinn mæta trulinda þenarann, Eg utvallde þig aadur enn, af Moodur fæddist hier, eirnig til Spaamanns sette senn, sem medal folksins er, lofe Gud allur Lijdurenn, þvi lifande miskun tier.

 2.

2.

Þannig maa siaast ad þionar Hans, þeir eru tilsetter, sem Joseph Fader Egyptalands, einkum Kennendurner; Hvorra, er Hlioomur utgenginn, um alla Heims Kryngslu nær, og þeim Vega-Bref utgefinn, sem Ord Jesu vitna skiær; þeirra i Krapte Kristne Hans, Kyrkiur uppbyggia vijst til sans; sem Ljoos i Huse loga meir, þoo Lijkamans færtæreft, Orda Guds Lioos þeim alldrei deyr, eilijflega næreft, lifa i Hans Dyrdar Liooma þeir, þaa Lijf himneskt tilfæreft.

2.

Medal þvilijkra maa teliast, mætur þioon Drottins eirn, er af honum nam utveliast, allra til Dygda beirn, Æruverdigur, Aagiætt Bloom, Edla Mannkostu bar, Gaafna og Lærdooms giæddest Room, gagn bestu minningar, Dyr Sooknar Herra Sra. Jon, sæll Magnusson um Englas Froon, þar siingur hann nu Sanctus best, og sifellda Gloria, sem Stiornur og Himins Geislar siest, su Dyrd ei þverra maa, um Allder og um Ellijfd fest, Æ! værum þar, Eja!

4.

Æru-Nafn lifer alla stund, enn Aund Hans hiaa Lambsins Stool, eftir utstadinn

Andlaats

Andlaats Blund, æ lioomar fegre Sool; Soolinne klæddest skaalfur Hann, Soolinn Rettlætis hää, Sool fegre Skruda sveipa vann, i Soolarborg Himnum aa, heirast Gull-Bioslur helgu þar, Hiaalpræðis Klæde Eilijfdar; Ein hier Lijk Hringing eptir slær, Edla Mannkosta Hlioom, i allre Bleßan efleſt ſkiær, og klijnge fagrann Room, veki oß Verk Guds fiær ſem nær, og Byrding Hans Barna froom.

5.

Hinn sæle Guds Mann Sra. Jon, saa fyrst Veralldar Lioos, þaa Datum utfærdest Heims um froon, eftir Christs Burdar Hroos, þusund Siðhundrud fiøgur fræg, a Friaadag i Fardøgum, þan 2 Junij Jesu næg; Naad i Skijrnar Høgum, nam, Honum þaa ad utdeilast, og medur Krafte. stadfestast, þvi Forelldrum Hann fæddist af, froom Eruverdigum; Hioonum Gudhræddum hellst sem gaf, Hroosed i Dygdunum, i Tungusveit sitt Tijma Upphaf, tøok aa Stadastødum.

6.

Hans Fader Eruverdigur, aagiæta Prestur var, Sra. Magnus merkilegur, Mannkostu flesta bar, Sonur Profastsins Sæmda-Manns, Sra. Ara, þeß giet, til Mælefells og Reikia Rans, riett Sooknar

 Herra

Herra hiet; Officialis eirnig med, i Hoola Stifte nefnast ried, vitur Klerkur og vellærdur, var Bure Gudmundar, halldinn Heidurs Nefndar Madur, Hegraneß Siislu þar, af Biskups Ætt Haakyniadur, Herra Jons Arasonar.

7.

Mooder Sra. Ara merkileg, Mad. Gudrun var, diirsta nam stunda Dygdaveg, Dootter Biørns Jonssonar, i Nordur Siislu nefndest Hann, niitur Hofdinge hier, og Eirn artigur Afbragds Mann, Ætt mikil fraa Hoxum fer; enn Mooder Sra. Magnusar, mæta Prestsins Arasonar, Velæruverdig viist til Sans, var Ingun Kvenna Bloom, annars Magnusar yfirmanns, mentariik Dootter froom, Klerks Eins Mælefells Mugakrans, medur goodann Ordroom.

8.

Veltieda þessa Viissins hier, var fræg Ingeriidur, Mooder, sem margt gott Kinte fier, mællte þad Lands Liidur, Sister Haasæla Biskups fir, Herra Þorlaaks med Hroos, Hvors Nafn og Heidur enn lifir, Hoola Stiftis skiært Lioos; Kem Eg so enn i Kvennafans, þeß Christs elskande for-

stiorn-

ſtiorans, ſem var ſaaluga Sra. Joons, Soomapriidd Mooder good, Margret, um mætann Hluta Froons, metinn eitt Dygda-Fliood, aa Himnum frij fraa Otta Tioons, utvallde ſinn Fie-Siood.

9.

Lioost autte Födur loflegt Sprund, ſem Lögrettumadur var, i Vadlaſijſlu um viſtastund, Vyrduglegheitinn bar, Jon Einarsſon þad inneſt hier, Ordroom hann goodann feck, hollar þvi Dygder hlinte ſier, Hamingiuveginn geck. Hier af maa ſiaa þad Heidursmann, Haaſæle Sra. Jon med Sann, af hvada Berge brotinn var, bleſsud ſie Minning hans, Haatt Ættfoolk, marger Hofdingiar, med Hellſtu þeſsa Lands; Æru hlioote til Eyliifdar, allur ſaa Mugakrans.

10.

Paa Hærſte Gud aa Himnum dijr, hafde nu bleſsad Hier, Æruverdig Hioon, Egta ſkijr, aadur ſem Nafngreiner, Avexte Lijfs med aagiætt Bloom, innſkrifa letu þaa, i Herrans Jeſu Helgedoom, Honum ſitt eiged faa; i Skijrnar Saanum ſkeinktiſt þar, Skrude Rettlætis Helgunar, bleſsudum Sveine a beſta part, þaa borinn var Sra. Joon, Afe Hans lagde aa Hann Skart, under Chriſts Naadar Throon, Embættis Sra. Are þarft, utvalinn Drottins Þioon.

11.

Ungvide þetta Agiætt best, innplantast Jesu ried, þad Lijfsins Trie vard leinge fest, Lucku og blessan med, og so saa Kvistur upp med Daad aa Omaalga tijmunum, under Frelsarans frijdre Naad i Forelldra Husunum; og sem ad Hanns a skijrnarbraut, af skiærum Krosse merkid hlaut, so þoknadest þeim Koonge Kross, sem kiore Hann sinn Læresvein, undir ad leggia Okfins Hnoss, enn þoo saar være mein, a Are fioorda Taarafoss, tilltook med Sorgargrein.

12.

Pad skiede i skiædre Boolusoott, þaa skrifadest Datum hier, 17 Hundrud og 7 Ar slidott; so sem fortaled er; maatte Hann siaa sinnar Moodur Lijk, molldar til bued frij, og sinn fødur vid Krossmein slijk, sorgande fylgia þvij. Enn Hann sem hafde fyrr lofad, sorgleima ei Barne sijnu i Stad, þoott Moodurinnar misste vid, munde eftir þessum Svein, Hann nam stydia vid Hond og Hlid, so hrepte eckert mein, innrætande sinn Anda og Frid, Honum i hvorre grein.

13.

Sijns Gooda Fødur so feck þaa, snart numed Husum i, Skilning og framfør

Alldre

Alldre hiaa, Ordanna Drottins frij; og sijdann betur ødladest, Astbundenn Jesum mest, ad sier fadma med Andarlist, i Hans Kvølldmaaltijd best, Hædstverdigu þar Herrans med, Hollde og Bloode mettast ried, vid allar Dyader æfast took, ætijd i Lundu klaar, Otta sijns Guds sem Audnu jook, elskade Soonia haar, ad lesa og skrifa lærdur aa Book, Lijfs vid fioortanda Ar.

14.

Þusund, 7 Hundrud, 17 senn, saa Drottinn framar Raad, Hans Rauna fodur til Hiaalpar einn, og Hinum med. hijrre Raad, i hvi ad gefa aptur þaa, er geinge i Moodurstad, Hiukrun og giørde Hus liaa, Hennar var Nafned. þad, Madame Kristin med Gnootter, margra Dygda Skafta Dotter. Stiupsyne Hennar þessum þaa, þau komu i meire ment, Haalærdum Preste Hoola hiaa, Honum sem vel feck kennt, Sra. Þorleife segiast maa, soddann Jdia var lient.

15.

Lærde þar Artes Latinskar, Lundgiæfur, Sra. Jon, hafde og Gaafur hentugar, ad heita Drottins Pioon; en Þusund, 7 Hundrud tuttugu og þriu, þoknadest fødur Hans, heim til setia i hreinni Tru, Hann Trivias

Scholans; Hvar þaa eirn eptir annann þar, under Meisturum þrimur var, enn afgiordre fimm Ara tijd, ut endte veru þaa, þreidur af þessum lærda Lijd, þeim Afskeid took i fraa, heidarlega nam hier um sijd, Hann Dimission faa.

16.

Næst Ar þar eptir nijtur Mann, nam enn Helga ydkun, i Orde Guds sig æfa vann, og so þess Predikun, um Hus sijns Fodurs Hann þaa geck, Heidarlega vel framm, eirnig mætasta Mannord feck, þvi miog fyrdtist Last og Vamm. Enn 17 Hundrud 10 tvenn, talinn 9 Arinn þar med senn, þaa tuttugu og fimm Hans Æfe var, utvallde Drottinn Hann; Fader Hans lijka frægur þar, fyrir Samþioon agiætann, til Evangeliskrar Adstodar, allvel Son hentugann.

17.

Þessare Kollun Christi Hann, kiærleika gegnde med, i Otta Guds saa Ertu-Mann, ad Vijgslu gefast ried, hvoria nam veita Herra Steinn, Haaedla Biskupinn, fyrir Hvijtasunnu Honum Eirn, Helgann Drottins Daginn, halldande so med Heidre, og Daad, heilags Embættis Tignar Nagd, so vel heim vid sinn Fodursgard, sem og annar-

narſtadar, til Miklabæs um Tijma vard, tekinn ad þioona þar, vann og med Kenning vænann Ard, vijſt til Flugumijrar.

18.

Eitt Þuſund og Sis Hundrud Aar, eirnig 30 og Eitt, hreina Elſku feck Herrann klaar, hier þaa i Hiarta leidt, Æruverdigum ungum Preſt, til ijngis meya Blooms, ſann-Gudhræddrar med Heidre beſt og Hroosverdrar Dygda Rooms, Jomfrur Steinunnar Jonsdootter, ſaſnann ſem gott Ord hafde a ſier, var hennar Fader virta-Mann, Velæruverdugur, Hegranes Sijſlu Sæmder vann, Sra. JON Proſaſtur ÞORVALLDSSON Elldre ſo med Sann, ſæll og Haableſsadur.

19.

Mooder Hennar og merkis Sprund, Mad. Gudrun var, Velæruverdug, vitur i Lund, vijſt ſtoorar Dygder bar, vard ſo med Raade Hennar hier, og Hlutad-Elgenda, heilagar Hioonabands Aſter, hnijttar millum þeirra, Heidurs Perſoona hverra þaa, hiellſt Trulofan þui Hauſte a, enn ſamvijgduſt med Sæmdum beſt Sunnudag Adventu, ſama Arſins og firr ſeigeſt, ſannre med Gudhrædſlu, Brudguma Jeſu bundinn meſt, þeim bæde vel þientu. 20.

20.

Unnturst þau so með Ast og Tru, Ærunafn lifer það, a Staraftødum settu. Bu, sidann Mælefells Stad; með Collation kiorenn var, Christs Þioon a bestu Leid, sem Snoknar Herra heita þar, sijns efter Fødurs Deyð. Enn Ærnverdugt Egta Par, a Tijma þeirra Sambudar, blessade Gud með Bornum tveim, i Blijdu og Strijdu jafn, það firra kom ei Fiors i Heim, seck Himneskt Dijrdar Safn, seirna hlaut Skijrn af sogdum þeim, so og Magnusar Nafn.

21.

Enn, sem Elskendur utvalder, elliisa Drottins faa, hier fyrir margar Mannrauner, mikla Dijrd inn ad gaa; Eins skledt hier þann Einkason, Augnanna fagurt Lioos, ungur strax krossins aatti von, er það Guds Barna Hroos, so eftir langa Veike vann, vel 15 Ara burtsofna Hann, fætlega þoo i siaalfum Christ, sem var Hans grædare, Heidurs Forelldrar hofdu mist, hier sitt Esterlæte, umbaaru samt i Andar List, allt með Polinmæde.

22.

Medann bigdu Mælefells Stad, mæt Hioon a Hofdings Slood, Vottur beigiande, vitnar það, var Hans Forstada Good,

good, Gestrïsne þeirra, Velgiorder, gied Elsku Dygda rijkt, vissu Skyllder Vandalauser, Volader eirn inn slijkt, þess betur Gud þau blessa vann, þvi best elskudu siaalfann Hann; jaa bæde Samtok hofdu best, besta Guds Otta med, med Dijrd og Umbun allre siest, siest nu og þad er skied, skied seck Hann mæta Hnossed mest, mesta þeim verda ried.

23.

Maa þad vel vera Minnisstædt, margblessadur Guds þioon, sijna feck Saude og smaa Lomb fædt; sætre med Fyrirboon, eirnig aagiætre Kenning i, Umvondum, Aaminning, Hugsvolun gooda hlutu þvi, hrellder um Sinnubing. Catechiseran klaara Hann, Kyrkiunnar sijfellt æfa vann, Aarvakur jafnann adgiætenn, Embættis rækte For, Lampe skijnande Lijdnum senn, lijste af Dygdum giör, Hioon samvijgde til Heidurs enn, hier um 50 vör.

24.

J eitu Orde ollum vann, Elsku og Truskap tiaa, Kunningskap sem kioru vid Hann, kannast hvor vid þad maa, af itstu Kroftum ynnte Lijd, odrum i Vidlogum, Vorkunsamur þeim þurftu vid, þeirra i Urlaatum, giafmilldur, blijdur, giestrisenn,

good,

good-Hiartadur vid alla ſenn, eirn Agiætaſte Ærumann, utvalenn Drottins var, Aſter þvi lijka aptur ſann, allra ſem vera bar, mun og leinge um Minnis-Rann, margur ſem Hans ſaknar.

25.

Þott Guds trulinde þeſse Vin, þannig bloomgadeſt riett, i Forgarde Hans med fagurt Skin, frægur i ſinne Stiett, Kroſsens tijdum þoo kende Pijn, kraankur af Brioost-veike, fraa Ungdoms bar þaug Arum ſijn, innvortes Meinlæte; Ad Fertugs Alldre utrunnum, æ meir þoo nam þar kvarta um, aa fioorda Are fyrir hans Deid, framm efter Hauſts um bil, þaa nam hellſt finna þeſsa neid, þad geck honum i vil, ad Lijkams Tialldbud leiſtiſt greid, laangade miog þar til.

26.

A Are ſeinaſte Æfe Hans, opt hneigde Predikun, uppaa Endur minning Daudans, og ſæla burtfrijun, eins og ad ſæe ſiaalfs utfor, ſijna bert Augum med, til Himnarijkes Hiarta Or, hneigiande allt ſitt gied: Um Michelsmeſsu Helga þaa, mætte Hann Annex Kyrkiu a, Samþioons til Lietters ſier beiddiſt, ſo var Hann veikur liooſt, hier þoo af Chriſto Handleiddiſt, Holldſins formerkte Pioost, ſaa þijngſlameinum ſaarmæddeſt, ſitt um Kvartade Briooſt. 27.

27.

Enn þann ſijdaſta Sunnudag, ſem ad Embætta ried, a Reikia Kyrkiu rettann Dag, reindar feck Saalum tied, af Catechiſmo, Chriſti Hann, Kvølldverdar Sacrament, andvarpande urliſta vann, og ſo feck framar kennt, hvor Naudſyn Manne være meſt, vid Maaltijd haa ſig bua beſt, Taar fellande i Tale þvi, Tilheirendunum hiaa, mun þad og vera margra i, minne feſt eftir aa, ſeinaſt moot veniu ſogdum Bij, ſin Preſtskiool flutte fraa.

28.

Nijtiánda dijrann Sunnadag, Drottins Trinitatis, hlaut mæddre Alundu hollann plag, heilags Sacramentis, umſpennti Chriſt med Arm Truar, andlegur Simeon, Hans Skrifta-Fader ſkrijdde þar ſkiært Sra. Jon Sveinsſon, Heidursverdigur Herrans Bord, vid Helgidoom og Jeſu Ord, enn Hinn nam þreya æ þvi meir efter Samneite þvi, ſem alldrei þrijtur, alldrei deir, alltijd er Sælann nij, þaa Himna Maaltijd hlioota þeir, Hungrudu Saalum i.

29.

Sextaanda ſijdann Octobris, ſem vár Jubil Haatijd, Meſsu agiæta til Minnis, Mælefells Kyrkiu Lijd, framflutte þeſse

frægdar-

Frægdarmann, farsæll i Gude best, ut þijdande med allann Sann, Englanna Lofgiord mest, eirneginn lijka Utvalldra, i Sælu Himnum aa, þeir ed syngia sijfelldlega, Sanctus og Gloria; Ar þar fagnadar alldrei þver, alldrei þar dvijna Haatijder; Efne þvilijkt Hann utbreidde, Andagift stoorre med, Krapt i Lijkamans Krankdæme, Christs Jesu odlast ried, var þvi gladur i Voninne, vijsa gat Lækning sied.

30.

Næsta Dag eptir nam þad ske, nijtt Brudkaup leiddist inn, Hans a godfræga Heimile, hvar i seinasta sinn, Egta Par tvö samvijgia vann, er voru hans Ettinglar, Embættis Verk þaug utstood Hann, i Sæmd sem Venia var. Sagde þoo vijst þar tafnframt vid, sem munde koma Samkvæmid, Utfarar sinnar, ort laa þad, innprentad Huga i; um Kvøllded enn nam Kvarta ad, Krankdæmis geinge upp Skij, Morgun þoo eptir maatte af Stad, mæddur reysa aa nij.

31.

Ad Silfrastødum Sæmder vann, Samkeipis Raada-Hag, þar Heidurs Veniu þiente Hann, þad var a Laugardag. Goddala sijdan greidde til, Gud rækenn-

Ferda Stiaa, andvarpande af Ástar Il, i Sæng þvi kvøllde a, ad farsæl yrde Burtfor Hans, fraa Heimenum til Himna Rans, umfadmande med innstu Tru, sinn einka Frelsarann, Honum var fost i Hiarta su, Hugsvolun þar af sann, a Jordu eckert aatte Bu, Esstu Bygd kioosa vann.

32.

Sunnudaginn á sogdum Stad, sem fir er umgetid, Embættis Verk feck forrettad, ad forn-loflegum Sid, Sacramentade sinn Prest þar, og Sooknar fleire Menn, Veikleik þunganii ad Venju bar, þoo være aa footum enn. Vikuna eptir var Hann þaa, Byrdta Heimile sinu a, enn tuttugasta og firsta Tal, Trinitats Drottins Tijd, Messu nam fremia mest sem skal, Minnisstædt froomum Lijd, heima seinast i Helgum Sal, Honum var Raust oþijd.

33.

Aftur seinasta Octobris, er var a Fostudag, Hans og sijdarsta Strijds Ferlis, Heims i Krossburdar Slag, bodinn var loks i Brudkaups Rann, braatt enn ad Silfrastad, þoo være allmiog veikur Hann, af Vina Boon tillet þad; nam þaa Kvarta a Reisunne, um Magnleise og Briooſtþijngsle,

 maal=

Maalfæris Tregdu lijka med; mællte þoo Gud sinn vid; ad Husum tiedum hallda vied, til Heidurs vid Samkvæmid; Hanns þoo innrættist hædsta gied, i Himneskum Brullaups Frid.

34.

A dege sama Drottins Mann, Dijr þaa i Kyrkiu geck, Lijsing Hioona ad Lögum Hann, loflega utskijrt feck, af Tobiæ Book so took sier þar, Talsform ad ræda nett, Athafner Koongs heimuglegar, ætti ad dyliast rett, enn Guds Verk skylldu gôfgast mest, og good vijd frægiast allra best; uppbiggiande med Andâ og Kraft, alla sem heirdu til, a Tüngu eckert heirdist Hast, Herrann took Raddarskil, Hans, þvi nam odlast helgann Kraft, og Hiaalpræðis fullann Jl.

35.

Brud Hioona eftir Vijgslu vann, velþeckur Herrans þioon, til Samqvæmis gaanga sidugt Hann, Sætis, ad Vina Boon, faalagtur kvad sier falla best, framar enn onnur Liood, Psalm þann er hafde i Hiarta fest, Hvorn menn þaa sungu Od: Vænta E Daudans Vinur kiær, vonum framar hann steudur nær, Hans vijst þaa grun þvi var innþrikt, ad verda munde skiott, Andlaats Blundur og Endalikt, alla græ-

dande

dande Soott, Andvarp til Himins æ bar Kvikt, eftir fridarins gnoott.

36.

Hioona Skaal þaa ad Hondum ried, honum nærst berast senn, Postulans Ordenn prijde med, Pauli utlagde enn: Allt hvad fremied med Ord og Verk, er þad Guds Anda lijst, afgiøra skulud øll þau merk, i Nafne JESU CHRIST. Siidann þegar ad slitna foor, Samkvæmed kvadde Dygda stoor, bless ande Folk og Brudar Par, befool af Hiarta mest, einum Drottne til Adstodar, ummæle þau vid fest: Gud gefe øllum giøfvallar, goodar Næturnar best.

37.

Ferdadest so burt faalaatur, fylgd þeirre sem var med, Hlijnte, adgiætenn, Hooglaatur, hafande kiærleiks gied; Herads so yfir Vøtninn vann, veglega komast af, Heidrande Gud med Helgann Sann, og Honum lof þaa gaf. Enn sem reid þadann ørt var greidd, um hier 30 Fadma breidd, hnie Hann nidur aa Hægra Veg, af Heste Folldu a, Orendur snart, enn Agiætleg, Umskifte giørdust þaa, øll Sorg i einu endtist treg, Andlaat blessad nam saa.

38.

Hiedann ur Heimsins Brudkgups Rann, i Himneskann leiddist fliott, af Englum Guds þar Aundinn fann, allskyns Fagnadar Gnoott; eftir Dagsetur Eykt þad var, og sijdasta Octobris, Arsins þaa Datum gatte far, Endurlausnar Minnis, Þusund Sis Hundrud Tiju Sex, Saalar Haatijd þar varer og vex, allra Heilagra edladist, umvafin Dijrd og Frid, Lambsins i Veitslu lofar Christ, lijdur þad aungva Bid, eiliijst Hann kiæter ædst med Lyst, utvalldra Samkvæmed.

39.

Lofs verdur Drottins Vokumann, vel hafde forstadid, þriaatiju eitt og haalft Ar Hann, Haaprestlegt Embættid, i Hioonabande Helgu enn, hrooslega lifde med, goodfrægre Hustru 15 tvenn, farsæla Gud þau ried. Öll æfe fundust Ar hans hier, fimmtiju og sex, fimm Maanuder, Einum Dege þoo i var faatt, uppaa þad Viknatal, Sigurvers Jesu sijngur Haatt, svistur fraa Taara Dal, Himneskum fagnar Horpu Slaatt, i hædstum Dijrdar Sal.

40.

J Tiallde Tialldbud Lijkamans took Hvijlld þaa semu Noott, þess andvana sæla Eru-

Ærumanns, og þadann flutteſt ſkioott, næſta Dag 1 Novembris, nijtt medur Lijda Val, til Heidurs naanaſta Heimkynnis, Huſs Guds ad HJERADS DAL, þadann og loks med loſleg Skil, leiddiſt Mælefells Kyrkiu til, af Hofdinglegre Sooma Sveit, ſettur i Helgann Rann, ſo Jard lagdur i ſama Reit, ſiaalſann 13da þann, Þuſund Sis Hundrud, Sorgenn beit, Sextiju, margann Mann.

41.

Var Hans gior Utfor vyrdugleg, i Vidveru Foolks Graatins, Predikun halldinn prijdeleg af Proofaſte Heradſins, Velæruverdum Virta Mann, vijſt Sra. Halldore, til ſem Huggunar tala vann, tregande Eckiunne. Heidre og Dygdum hlioote giædd, Hugſvolun Jeſu laang ſorg mædd! Hennar og laatins Ærublooms, Aſtvina Kiærd ſenn, oll þeirra Taarinn Angurs grooms, Edſt Guddooms Þrenningenn, Samſunde Kiæter Sælurooms, ſijbleſſud Eilijfdenn!

42.

Eilijſt Lijfed ſo æſkilegt, æſkilegt geſe oſs Gud, Gud fyrir Jeſu gooda Mekt, mektar giæde fognud! Fagnadar þeſs til

 buunſt

buunst best, bestri med Andagt hier! hier þegar Lijfed utleidest, leidder inn verdum Vier! Vier sælann Lambsins Brudkaups Sal, i Sal þar heirist Englatal! Talar Ande og Brydurinn, Brudur þijn Jesu Christ, Christe blessadur kom Amen, Amen kom hiaa oss gist! Gistingu veit þaa
gooda sent, og glada
Hirdar Vist!

Jón Þorsteinsson

1760

Graf-Skrift.

Hier undir Hylst Hrendur
Af Heidurs Merd Æruverdur
Stoor-Dygda sem var Hegdan,
Sira Jon Magnussonur;
Hlldungur Guds utvallde
Adur

Hier vantar inn er
litið hverju við að fá.

